

læg fremmede med større Hurtighed, end det kan ske paa den førstnævnte Maade. Det vil erindres, at den virkelige egentlige Kassebeholdning ved forrige Finansaars Udgang knap var 12 Millioner Kr., og deraf var omtrent $5\frac{1}{2}$ Millioner Indtægtsrestancer for Statsbanerne, idet Overskudet for de to foregaaende Finansaar ikke var indbetalt. Jeg skal straks komme tilbage til dette Punkt; jeg nævner det her kun i forbigaaende, idet det vil ses, at Kassebeholdningen faktisk er saa meget mindre, som der saaledes er Indtægtsrestancer, der ikke kunne ventes indbetalte. Der er senere kun indgaaet en mindre Del af dette Beløb, og der er i Øjeblikket endnu en Indtægtsrestance af $5\frac{1}{4}$ Millioner. Det maa nu i saa Henseende ogsaa bemærkes, at man i de nærmest foregaaende Aar har tilvejebragt et større Beløb til Anlæg af Jernbaner, af Havne, Telegraflinier og lignende af de løbende Indtægter, end der i Virkeligheden er forudsat, idet der jo i de senere Aar er bleven opført paa Finansloven dels et Beløb til Afholdelse ved de løbende Indtægter, dels et Beløb ved Dækning af Laan. Men vil man opgøre Forholdet for de sidste 6 Finansaar, 1894—1900, vil man finde, at det Beløb, der skulde være dækket ved Laan, faktisk ikke er bleven det i det forudsatte Omfang. Forholdet er nemlig dette, at der i de 6 Finansaar ved Forbrug af Aktiver og Optagelse af Laan er tilvejebragt paa § 9 et Beløb af 103 Millioner. Deraf skulde et Beløb af henved 30 Millioner anvendes til Jernbaneanlæg; men faktisk er af de 103 Millioner næsten de 93 medgaaede til Afdrag paa Gæld, til ny Laan og Forskud, saa at det Beløb, der har kunnet anvendes af Laanet til Jernbaneanlæg, faktisk ikke har været mere end omtrent 10 Millioner i Stedet for henved 30 Millioner. Og selv om man nu vil sige, at Forholdet maa opgøres paa en noget anden Maade, idet de ordinære Afdrag paa Statsgælden bør betragtes som bestemte til at afholdes af de løbende Indtægter, og man fradrager det nævnte Beløb, hvilket vilde udgøre omtrent 10 Millioner for de 6 Aar, vil det dog ses, at der ved Laan kun er tilvejebragt omtrent 20 Millioner, medens det var bestemt, at der skulde tilvejebringes omtrent 30 Millioner. Det vil ogsaa ses, at naar man i det enkelte eftergaaer de Beløb, som ved de sidste to Statslaan af 1894 og 1897 stilledes til Disposition ud over, hvad der skulde anvendes til Konvertering af Statsgælden, saa udgjorde de tilsammen kun ca. 20

Mill. Kr. Dertil er der senere kommet ved særlig Udstedelse af Obligationer et Beløb af henved 3 Mill. Kr.; men Forholdet er dog det, at ved Udgangen af forrige Finansaar stod Kassebeholdningen i Forskud for en Saldo af Udgifter til Jernbaneanlæg af 7,125,000 Kr. Det var i den Anledning, at det i forrige Samling besluttedes at optage et Statslaan paa 12 Mill. Kr. nominel Kapital, som indbragte omtrent $11\frac{1}{4}$ Mill. Kr.; men da altsaa de 7,125,000 Kr. forud vare optagne i de foregaaende Aar, har der i Virkeligheden i indeværende Aar kun været omtrent $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Disposition til Jernbaneanlæg, og samtidig er der paa Finansloven for indeværende Aar og paa det Forslag til Til lægsbevilling, som jeg har haft den Ære at forelægge, til Anlæg, som allerede alle ere vedtagne her i Tinget, opført et Beløb af over 20 Mill. Kr. Det vil være klart, at dette Beløb ikke kan dækkes af de løbende Indtægters Overskud i Forbindelse med Restbeholdningen af Laanet, omtrent $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det kan derfor betragtes som givet, at de saaledes opførte Bevillinger til Jernbaneanlæg neppe ville kunne gennemføres, naar der ikke tilvejebringes Midler ad ekstraordinær Vej. I saa Fald maa en Del af de opførte Foretagender gaa over til det følgende Finansaar, og paa Finanslovforslaget for næste Aar er der allerede omtrent fuldt ud disponeret over Indtægtsoverskuddet. Skulde altsaa de Jernbaneanlæg, som ere omtalte i Loven af 27de April 1900, fremmes i en nogenlunde nær Fremtid, vil det ikke kunne lade sig gøre, med mindre der tilvejebringes Midler til Anlægene hovedsagelig ved Optagelse af Laan. Jeg har under Hensyn til alt dette ment i Lovforslaget at maatte foreslaa, at af det paatænkte Statslaan indtil 11 Mill. Kr. kunde anvendes til de i Loven af 27de April 1900 vedtagne Jernbaneanlæg og Anskaffelser.

Samtidig er der imidlertid et andet Forhold, som jeg før kort berørte, og som jeg tror trænger til en Ordning, og jeg vil meget anbefale Tinget at faa det ordnet ved samme Lejlighed. Det er Forholdet mellem Statskassen og Statsbanerne. Jeg nævnte før, at der ved forrige Finansaars Udgang var en Indtægtsrestance paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det grunder sig deri, at man ikke i sin Tid, da Statsbanerne begyndte at faa et større Omfang, og særlig da man i 1880 købte de sjællandske Jernbaner, henlagde nogen egentlig Driftskapital til dette store Foretagende. Ganske vist er der, som det vil ses af Statsregnskaberne,